

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 marca 2022 r. w Warszawie

sprawy Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 19 maja 2021r., znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. G. prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 marca 2021r.,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz ubezpieczonego Z. G. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 16 kwietnia 2021 r. Z. G. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. znak: (...) w przedmiocie odmowy prawa do emerytury pomostowej, w zakresie w jakim organ rentowy nie zaliczył odwołującemu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu od dnia 1 lipca 1982 r. do dnia 30 czerwca 1990 r. Ubezpieczony wniósł o zmianę skarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej i podniósł, że wbrew ustaleniom ZUS jego zatrudnienie w tym okresie w (...) w J. było stosunkiem pracowniczym wynikającym z umowy o pracę, a nie opartym na członkostwie w spółdzielni (odwołanie k. 4-6 a.s.).

Z. G. ponadto 11 czerwca 2021 r. wniósł odwołanie od decyzji ZUS z 19 maja 2021 r. znak: (...), w której organ rentowy odmówił mu prawa do emerytury pomostowej. Odwołujący wniósł o zmianę skarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że z przedstawionych przez niego dokumentów wynika, że w dniu 1 kwietnia do 31 grudnia 1982 r. był zatrudniony na stanowisku traktorzysty, zaś od 1 stycznia 1983 r. powierzono mu oficjalnie na stałe pracę kierowcy samochodu dostawczego i ciężarowego. Dodatkowo, przedstawił zaświadczenie wydane w dniu 2 lutego 2021 r. przez Likwidatora (...), w którym doprecyzowano okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, tj. od 1 lipca 1982 r. do 30 czerwca 1990 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Z. G. wskazał, że obowiązki magazyniera pełnił u

ww. pracodawcy od 1 lipca 1990 r. do rozwiązania umowy o pracę w dniu 31 lipca 1993 r. (odwołanie k. 3-5 akt VII U 858/21).

W odpowiedzi na powyższe odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że Z. G. nie spełnia warunków do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, bo nie wykonywał prac w warunkach szczególnych ani w szczególnym charakterze przed 1 stycznia 1999 r. ZUS nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu od 1 lipca 1982 r. do 30 czerwca 1990 r. wykazanego w zaświadczeniu (...) w J., dotyczącym wykonywania prac w szczególnych warunkach, ponieważ w świadectwie pracy widnieje adnotacja „stosunek członkowski został rozwiązany”, co wskazuje, że odwołujący był członkiem Spółdzielni, a nie jej pracownikiem. Organ rentowy podniósł, że członkowie spółdzielni innych niż spółdzielnie pracy nie są pracownikami w rozumieniu art. 2 kodeksu pracy, jeśli nie są w nich zatrudnieni na podstawie umów o pracę. Z racji samego członkostwa nie powstaje stosunek pracy między spółdzielcą a spółdzielnią, tymczasem praca w warunkach szczególnych może zostać zaliczona jedynie osobom wykonującym tę pracę jako pracownicy.

Następnie wskutek złożenia przez ubezpieczonego dodatkowych dokumentów, organ rentowy uznał, że Z. G. był zatrudniony w (...) w J. na podstawie umowy o pracę. Jednocześnie ZUS zakwestionował możliwość jednoznacznego oznaczenia, w jakim okresie i na jakim stanowisku (traktorzysty czy kierowcy) ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze. Brak było również informacji o ładowności samochodów dostawczych i ciężarowych, w związku z czym decyzją z 19 maja 2021 r. nadal odmówiono odwołującemu prawa do emerytury postojowej, z uwagi na nieudowodnienie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przed 1 stycznia 1999 r. Wskazano przy tym, że ogólny staż pracy ubezpieczonego wyniósł 26 lat, 2 miesiące i 14 dni, a staż w szczególnych warunkach – 19 lat, 1 miesiąc i 16 dni (odpowiedź na odwołanie k. 16-17 a.s.).

Na rozprawie w dniu 1 marca 2022 r. odwołujący udzielił pełnomocnictwa adw. M. M., podtrzymał odwołanie oraz wniósł o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych (protokół rozprawy z 1.03.2022 r. k. 50-52 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. G. urodził się (...) W 1979 r. ubezpieczony uzyskał uprawnienia do prowadzenia traktorów, a w 1980 r. lub w 1981 r. uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych (zeznania odwołującego k. 51-52 a.s.).

Ubezpieczony w dniu 1 kwietnia 1982 r. został zatrudniony w (...) w J. na stanowisku traktorzysty na okres 3 miesięcy. Decyzją Zarządu (...) z 15 czerwca 1982 r., umowa o pracę z odwołującym została przedłużona na 3 miesiące, tj. do 30 września 1982 r. Następnie w dniu 16 września 1982 r. (...) zawarła ze Z. G. umowę o pracę na czas nieokreślony, na podstawie której zatrudniono odwołującego w dziale Transportu i Mechanizacji lub innym dziale w zależności od potrzeb spółdzielni w pełnym wymiarze czasu pracy, z powierzeniem obowiązków traktorzysty lub innego stanowiska (umowa o pracę z 1.04.1982 r. k. 7 a.s., informacja o decyzji Zarządu z 15.06.1982 r. k. 8 a.s., umowa o pracę z 16.09.1982 r. k. 9 a.s.).

Pomimo zajmowania stanowiska traktorzysty, od 1 lipca 1982 r. Z. G. faktycznie wykonywał pracę kierowcy pojazdów dostawczych i ciężarowych powyżej 3,5 tony. Do oficjalnej zmiany stanowiska odwołującego doszło do 1 stycznia 1983 r., równocześnie doszło do zmiany zasad wynagradzania ubezpieczonego oraz przyznania mu ryczałtu za czynności załadunkowe i wyładunkowe. Odwołujący wykonywał pracę, prowadząc wywrotkę lub pojazdy marki S., Z., K., przewoząc towary różnego rodzaju, najczęściej pulpę owocową w beczkach, ale też kosze na części do traktorów, węgiel, folię i zboże. Z. G. wykonywał pracę na powyższym stanowisku do 30 czerwca 1990 r., a następnie objął stanowisko starszego magazyniera (zaświadczenie dotyczące wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 6 a.r., decyzja z 13.01.1983 r. k. 10 a.s., zaświadczenie k. 17 września 1984 r. k. 11 a.s., zeznania odwołującego k. 51-52 a.s.).

W dniu 7 kwietnia 2021 r. Z. G. zwrócił się do (...) w J. o sprostowanie świadectwa pracy w punkcie 3 poprzez zastąpienie wyrazów „stosunek członkowski” wyrazami „stosunek pracy”. W odpowiedzi na powyższe pismo, w dniu 15 kwietnia 2021 r. Likwidator (...) F. Z. poinformował odwołującego, że w dokumentach, którymi dysponuje brak jest

informacji o nadaniu ubezpieczonemu statusu członka spółdzielni, a znajdują się tam umowy o pracę oraz informacja o przedłużeniu umowy o pracę. Likwidator potwierdził w związku z tym, że odwołujący był zatrudniony w Spółdzielni na podstawie kodeksu pracy, a nie był jej członkiem statutowym, zaś w świadectwie pracy powinien znaleźć się zapis „Stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn ekonomicznych Spółdzielni”. Poinformował jednak, że jako likwidator, nie ma możliwości wystawienia sprostowania świadectwa pracy (wniosek o sprostowanie świadectwa pracy k. 14 a.s., pismo z 15.04.2021 r. k. 15 a.s.).

W dniu 19 lutego 2021 r. Z. G. złożył wniosek o emeryturę pomostową. Do wniosku ubezpieczony dołączył informację o okresach składkowych i nieskładkowych, gdzie wskazał następujące okresy podlegania ubezpieczeniu:

- 1) od 2 września 1976 r. do 30 czerwca 1979 r. z tytułu zatrudnienia w W.P.B.P. Kablobeton;
- 2) od 2 lipca do 31 sierpnia 1979 r. z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...);
- 3) od 1 września 1979 r. do 30 maja 1981 r. z tytułu zatrudnienia w P.B.H. i R.E. (...) na stanowisku monter maszyn i urządzeń;
- 4) od 31 maja 1981 r. do 31 marca 1982 r. jako rolnik w KRUS w N.;
- 5) od 1 kwietnia 1982 r. do 31 lipca 1993 r. z tytułu zatrudnienia w (...) w J. na stanowiskach kierowcy i starszego magazyniera;
- 6) od 1 do 25 sierpnia 1993 r. jako rolnik w KRUS w N.;
- 7) od 26 sierpnia 1993 r. do 25 sierpnia 1994 r. jako osoba bezrobotna zarejestrowana w Rejonowym Urzędzie Pracy w L.;
- 8) od 26 sierpnia 1994 r. do 3 września 2000 r. jako rolnik w KRUS w N.;
- 9) od 4 września 2000 r. do 31 października 2009 r. z tytułu zatrudnienia w (...) C. B. na stanowisku kierowcy;
- 10) od 6 listopada 2009 r. do 28 lutego 2021 r. z tytułu zatrudnienia w (...) (...) na stanowisku kierowcy-mechanika.

(wniosek k. 1-2 a.r., informacja o okresach składkowych i nieskładkowych k. 4 a.r., świadectwa pracy k. 4-5, 12-19, 23, 25-28, zaświadczenie z KRUS k. 8 a.r., zaświadczenie z RUP k. 11 a.r., legitymacja ubezpieczeniowa k. 20 a.r.).

Odwołujący przedstawił m.in. świadectwo pracy wydane przez (...) w J., w którym wskazano, że Z. G. był zatrudniony u ww. pracodawcy w okresie od 1 kwietnia 1982 r. do 31 lipca 1993 r., gdzie zajmował stanowiska kierowcy i starszego magazyniera. W świadectwie wskazano, że stosunek członkowski został rozwiązany z przyczyn ekonomicznych spółdzielni, przy czym słowo „członkowski” wpisano po przekreśleniu w szablonie pisma słowa „pracy”. Odwołujący przedłożył ponadto zaświadczenie z 2 lutego 2021 r. wydane przez Likwidatora (...), w którym wskazano, że ubezpieczony w okresie od 1 lipca 1982 r. do 30 czerwca 1990 r. był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i wykonywał pracę w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A dział VIII poz. 2 Uchwały Zarządu Centralnego Związku (...) z dnia 15 marca 1984 r. Praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy z 30.07.1993 r. k. 5 a.r., zaświadczenie z 2.02.2021 r. k. 6 a.r.).

W dniu 26 marca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał skarżoną decyzję znak: (...), w której odmówił Z. G. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji przywołano, że zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych świadczenie to może zostać przyznane ubezpieczonemu, który: 1) urodził się po 1 stycznia 1948 r., 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat, 3) osiągnął wiek wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 4) ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący dla mężczyzn co najmniej 25 lat, 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej, 6) po dniu 31 grudnia

2008 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy, 7) nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy. Organ rentowy wskazał, że odmowa przyznania emerytury pomostowej wynika ze stwierdzenia, że ubezpieczony nie spełnił warunku 5, tj. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub prace o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej przed dniem 1 stycznia 1999 r. Okres pracy w warunkach szczególnych od 1 lipca 1982 r. do 30 czerwca 1990 r. nie został ubezpieczonemu zaliczony, ponieważ Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. dotyczy umów o pracę, a nie umów członkowskich. Za udowodnione okresy składkowe i nieskładkowe ZUS przyjął staż 26 lat, 2 miesiące i 14 dni, w tym w warunkach szczególnych – 19 lat, 1 miesiąc i 16 dni (decyzja znak: (...) k. 31 a.r.).

W dniu 29 kwietnia 2021 r. odwołujący przedłożył w organie rentowym dodatkowe dokumenty, tj. umowy o pracę: z 1 kwietnia 1982 r., na podstawie której został zatrudniony w (...) w J. na stanowisku traktorzysty, z 16 września 1982r. dot. zatrudnienia na stanowisku „traktorzysty lub innym” na czas nieokreślony, informację o przedłużeniu umowy o pracę, angaże dotyczące przyznania wynagrodzenia w kolejnej grupie zaszerogowania, zaświadczenie z 17 września 1984 r. w przedmiocie zatrudnienia odwołującego w (...) w J. na stanowisku traktorzysty do 31 grudnia 1982 r. i kierowcy samochodów dostawczych i ciężarowych od 1 stycznia 1983 r., wniosek o sprostowanie świadectwa pracy i odpowiedź na wniosek (umowy o pracę z 1.04.1982 r., z 16.09.1982 r., angaże z 30.04.1987 r., 7.09.1984 r., 20.06.1986 r., 13.01.1983 r., zaświadczenie z 17.09.1984 r., informacja z 15.06.1982 r. o przedłużeniu umowy o pracę, wniosek z 7.04.2021 r. o sprostowanie świadectwa pracy, pismo z 15.04.2021 r. - nienumerowane a.r.).

Po rozpoznaniu wniosku i dodatkowych dokumentów, w dniu 19 maja 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał **skarżoną decyzję znak: (...)**, w której ponownie odmówił Z. G. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że odmowa przyznania emerytury pomostowej wynika ze stwierdzenia, że ubezpieczony nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub prace o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej przed dniem 1 stycznia 1999 r, ponieważ pracodawca w zaświadczeniu dotyczącym wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie wymienił stanowiska pracy zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego oraz nastąpiły rozbieżności w dokumentach dotyczące zajmowanego stanowiska. Organ rentowy wskazał, że z przedłożonych dokumentów wynika, że od 1 kwietnia 1982 r. ubezpieczony pracował na stanowisku traktorzysty (brak informacji, czy wykonywał prace polowe czy w transporcie). Od 1 stycznia 1983 r. odwołujący pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, jednak nie można określić w jakim wymiarze i do kiedy była wykonywana praca na tym stanowisku, ponieważ Z. G. był zatrudniony również jako starszy magazynier. W angażach widnieje zaś zapisek, że odwołujący wykonywał pracę również na innych stanowiskach, w zależności od potrzeb spółdzielni. Za udowodnione okresy składkowe i nieskładkowe ZUS przyjął staż 26 lat, 2 miesiące i 14 dni, w tym w warunkach szczególnych – 19 lat, 1 miesiąc i 16 dni (decyzja z 19.05.2021 r. znak: (...) k. 56 a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu zebrane w sprawie dowody z dokumentów załączonych do akt sprawy, akt rentowych (a.r.) i akt osobowych odwołującego oraz zeznań odwołującego. W ocenie Sądu wymienione wyżej dowody były wiarygodne, spójne i wartościowe, co pozwoliło na ustalenie faktów w sposób nie budzący wątpliwości. Poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony postępowania, nie budziły zastrzeżeń co do ich wiarygodności. Dowody zawierały spójne informacje na temat okoliczności faktycznych istotnych dla sprawy. Tak zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, zaś strony postępowania nie wniosły o jego uzupełnienie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie było zasadne.

Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 1924) określa w art. 4 i art. 49 warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zgodnie zaś z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych (dalej jako u.e.p.), prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2 okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przesłanki wymienione w przepisach art. 4 i art. 49 u.e.p., bez względu na to, na podstawie którego z przepisów rozważana jest możliwość przyznania prawa do emerytury pomostowej, muszą być spełniane łącznie. Oznacza to, że niespełnienie choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych, na co zwrócił uwagę m.in. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z 26 kwietnia 2012r. (sygn. akt III AUa 252/12) oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 18 lipca 2013r. (sygn. akt III AUa 1664/12).

Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy w wyroku z 15 stycznia 2013 r., I UK 448/12 (LEX nr 1396383), stwierdził, że z wykładni art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych wynika, iż dla zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w takich warunkach w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2008 r. wymagane jest, aby co najmniej jeden miesiąc takiego zatrudnienia przypadał po dniu 31 grudnia 2008 r.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że z uwagi na wykonywanie przez Z. G. prac w warunkach szczególnych po 31 grudnia 2008 r., uprawnienie odwołującego do emerytury pomostowej było w przedmiotowej sprawie rozpoznawane wyłącznie przez pryzmat art. 4 u.e.p.

W rozpatrywanej sprawie bezsporne było, że odwołujący spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-4, 6-7 u.e.p. Z. G. urodził się bowiem 27 lutego 1961 r., ma okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 26 lat, 2 miesięcy i 14 dni, w tym 19 lat, 1 miesiąc i 16 dni w warunkach szczególnych, co miało miejsce w okresach od 4 września 2000 r. do 31 października 2009 r., od 7 listopada 2009 r. do 31 października 2018 r. i od 1 marca 2019 r. do 28 lutego 2021 r. jako kierowca autobusu, a nadto na dzień wydania skarżonych decyzji rozwiązano z nim stosunek pracy. W związku z powyższym, przedmiotem sporu w przedmiotowym postępowaniu było to, czy odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed 1 stycznia 1999 r., a precyzyjnie – czy za taką pracę

można uznać wykonywane przez odwołującego zatrudnienie w (...) w J. w okresie od 1 lipca 1982 r. do 30 czerwca 1990 r.

Zauważyć należy, że organ rentowy początkowo nie zaliczył odwołującemu ww. okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na błędne wskazanie w świadectwie pracy, że doszło do rozwiązania „stosunku członkostwa”, a nie „stosunku pracy”. Omyłka ta została wyjaśniona w piśmie likwidatora (...) z 15 kwietnia 2021 r., gdzie jednocześnie wskazano przyczyny braku możliwości wydania sprostowania świadectwa pracy. W związku z powyższym, organ rentowy w decyzji z 19 maja 2021 r. nie kwestionował w związku z tym możliwości zaliczenia Z. G. okresu od 1 lipca 1982 r. do 30 czerwca 1990 r. do stażu pracy w warunkach szczególnych ze względu na stosunek prawny oparty na członkostwie w spółdzielni, a nie wynikający z umowy o pracę.

Druga decyzja odmowna w przedmiocie prawa do emerytury pomostowej została oparta na innej okoliczności – nieprecyzyjnym określeniu w zaświadczeniu z 2 lutego 2021 r. stanowiska pracy odwołującego, tj. poprzez wskazanie wykazu, działu i pozycji, ale bez wskazania punktu zarządzenia resortowemu, któremu miało odpowiadać stanowisko pracy, na którym Z. G. był zatrudniony w spornym okresie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ponadto, że zaświadczenie z 2 lutego 2021 r. nie znajduje odzwierciedlenia w pozostałych przedłożonych przez odwołującego dokumentach, tj. umowach o pracę i w świadectwie pracy, na podstawie których nie można ustalić dokładnie okresu, kiedy ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego ani ciężaru kierowanych przez niego pojazdów.

Wskazać w tym miejscu należy, że w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze powinien być potwierdzony przez zakład pracy stosownym zaświadczeniem, zgodnie z treścią art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych. Jednakże Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia wnioskodawcy.

Biorąc pod uwagę powyższe, na okoliczność rodzaju prac wykonywanych przez Z. G. przesłuchał ubezpieczonego, a także przeprowadził dowód

z dokumentacji przedłożonej przez odwołującego, a w szczególności z zaświadczenia z 2 lutego 2021 r. dotyczącego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, zestawionej z dokumentami w postaci umów o pracę z dnia 1 kwietnia i 16 września 1982 r. oraz zaświadczeniem z dnia 17 września 1984 r. o powierzeniu odwołującemu stanowiska kierowcy samochodów dostawczych i ciężarowych począwszy od 1 stycznia 1983 r. W ocenie Sądu przeprowadzone dowody pozwoliły na potwierdzenie treści zaświadczenia z 2 lutego 2021 r., że ubezpieczony w spornym okresie, tj. od 1 lipca 1982 r. do 30 czerwca 1990 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Wprawdzie powyższe zaświadczenie zawiera niedokładne odesłanie do aktu prawnego, kwalifikującego pracę Z. G. jako pracę w szczególnych warunkach, tj. bez wskazania konkretnego punktu, jednak uzupełnienie dowodu z ww. zaświadczenia o dowód z zeznań odwołującego a także o zaświadczenie z 17 września 1984 r. pozwala na doprecyzowanie, że praca ta odpowiadała stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, wyszczególnionemu w punkcie 1 Uchwały Nr (...) Zarządu Centralnego Związku (...) z dnia 15 marca 1984 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach przez pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku (...) w Wykazie A, dziale VIII, poz. 2.

Jakkolwiek Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania okresu wykonywania pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, wynikającego z zaświadczenia wydanego przez Likwidatora (...) w J. w dniu 2 lutego 2021 r., to zgodnie z przywołanym orzecznictwem, wobec uwzględnienia przez organ rentowy w skarżonej decyzji okresu pracy odwołującego w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 19 lat w latach 2000-2019, zaliczenie nawet miesiąca pracy w warunkach szczególnych Z. G. w (...) w J. skutkowało musiałoby przyznaniem mu na podstawie art. 4 u.e.p. prawa do emerytury pomostowej.

Podsumowując, skoro ubezpieczony spełnia przesłanki określone w art. 4 u.e.p., zaskarżona decyzja podlegała zmianie. W konsekwencji, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił skarżoną decyzję z 19 maja 2021 r. i przyznał Z. G. prawo do emerytury pomostowej od 1 marca 2021 r., o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt 2 wyroku, mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Koszty postępowania, którymi obciążony został organ rentowy, tj. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. – jako strona przegrywająca postępowanie – stanowi koszt zastępstwa procesowego pełnomocnika odwołującego wynoszący 180 zł zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).